

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
نزدیک شده است برای مردمان حساب شان و ایشان در بی خبری روی گردانند

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُبَشِّرٍ وَتَأْتِيهِمْ آيَاتُ الْكُرْهِ وَالْخُشْيَةِ ﴿٢﴾
نمی آید برای ایشان هیچ بشارتی از جانب پروردگارشان و می آیند برای ایشان آیات ترسناک و ترس

يَلْمِزُونَ أَهْلِيَهُمْ لَاهِيَةً سُرُّهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣﴾
مشتعل می شوند از روی حسد و دل هایشان سرگرم است و در غفلت و آنان که نمی شنوند

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٤﴾
آیا این شخص مگر آدمی مانند شما؟ پس آیا روی می آورید به جادوگران و حال آنکه شما می بینید؟

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٥﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٦﴾
و او است شنوای دانای گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٨﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٢﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٤﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٨﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿١٩﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

أَفَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٢١﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْمَطَرَ إِنْ كُنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٢٢﴾
آیا ندیدید اگر می بینید؟ گفت پروردگار من می داند هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او است که می باراند اگر می بینید؟

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
و بسیار درهم شکستیم آبادی هایی را که بودند ستمکار پدید آوردیم بعد از آنها گروهی

١١ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسَنَّا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ
پس چون احساس کردند عذاب ما را ناگهان ایشان از آن می گریختند

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ
مگر یزید و برگردید به سوی جایی که آسودگی یافته شدید شما در آن و به خانه هایتان باشد که شما

تُشْتَلُونَ ١٢ قَالُوا بَنَيْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ١٣ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ
پرسیده شوید گفتند وای بر ما هر آینه ما بودیم ستمکاران پس همواره همین

دَعْوَتُهُمْ حَقٌّ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ١٤ وَمَا خَلَقْنَا
فریاد ایشان بود تا وقتی که گردانیدیم آنان را درو شده ای خاموش و بی جان و نیاوردیم

السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَنِينَ ١٥ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا
آسمان و زمین را و آنچه میان آنهاست بازی کنان اگر می خواستیم که بگردیم بفرجه ای را

لَا تَخَذَتُهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَعِلِينَ ١٦ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
هر آینه می گردانیم آن را از نزد خود اگر می بودیم کنندگان این کارا (نه) بلکه می افکیم حق را

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ
بر باطل پس درهم می شکنند را پس ناگهان آن باطل نابود شود و وای بر شما از آنچه وصف می کنید

١٨ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
و برای اوست هر که در آسمان ها و زمین است و آنان که نزد اویند (فرشتگان) تکبر نمی کنند

عَنْ عِبَادَتِهِ ١٩ وَلَا يَسْتَحْصِرُونَ ٢٠ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
از عبادت او و خسته نمی شوند تسبیح می گویند شب و روز

لَا يَقْتُرُونَ ٢١ أَمْ أَعْبَدُوا إِلَهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ
در حقی که سستی نمی کنند یا اینکه گردانند الهه هایی از زمین که آنها زنده می کنند (مردگان را)

٢٢ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَّا إِلَهُهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ
اگر بودی در آنها (آسمان و زمین) الهه هایی جز الله هر آینه هر دو تباہ می شدند پس پاکا الله پروردگار عرش

عَمَّا يَصِفُونَ ٢٣ لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ٢٤ أَمْ
از آنچه وصف می کنند پرسیده نمی شود از آنچه می کند ولی از آنان پرسیده می شود یا اینکه

لَتَعْبُدُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ
گرفته اند به جز او الهه هایی را بگو بیاورید دلیل خود را این است یاد کرد آنانی که با من اند

وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ٢٥
و یاد کرد آنانی که پیش از من بودند لیکن بیشترشان نمی دانند (سخن) حق را پس آنان روگردانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿۲۵﴾

و نفرستادیم پیش از تو هیچ پیامبری مگر وحی می فرستادیم به سوی او که نیست هیچ الهی جز من پس بپرستید مرا ﴿۲۵﴾

بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿۲۶﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ

لیکن بندگان بلندگانی گرامی اند پیشی نمی گیرند از او در سخن و ایشان با امری به فرمان او کار می کنند ﴿۲۶﴾

يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ

می داند آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پشت سرشان است و شفاعت نمی کنند مگر برای کسی که او پسندیده باشد و ایشان از هیت او یساکند ﴿۲۷﴾

وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿۲۸﴾

و هر که بگوید از ایشان که من الهی به جز او هستم پس آن کس را کفر می دهیم به دوزخ کذلک نجزی کفر می دهیم مستکاران را ﴿۲۸﴾

أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا

که آسمان ها و زمین بودند بسته پس گشودیم آنها را و قرار دادیم از آب هر چیز رتقهای را پس آیا ایمان نمی آورند؟ ﴿۲۹﴾

رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ

کوه های سخت بنیاد که ایستایان بپرزاند ایشان را و قرار دادیم در آن راه های پهناور را باشد که ایشان بهتدُونَ ﴿۳۱﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفًّا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ

راه پابند و قرار دادیم آسمان را سقفی نگهداشته شده و ایشان از عَایِنِهَا مُعْرِضُونَ ﴿۳۲﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ

نشانه های آن روگردان اند و اوست آن که بیافرید شب و روز را و آفتاب وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ

و ماه را که هر یک در مدار می شانورند ﴿۳۳﴾ و قرار ندادیم برای هیچ آدمی پیش از تو آخِلَدٌ أَفَّاإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿۳۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ

جاویدانگی را پس آیا اگر بمیری پس ایشان جاویدان اند؟ ﴿۳۴﴾ هر کسی چشیده الْمَوْتِ وَنَبَلُّوكُمُ بِالْإِثْرِ وَالْخَيْرِ فَتَنَةٌ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۳۵﴾

مرگ است و می آزماییم شما را به بد و نیک آزمودنی و به سوی ما بازگردانیده می شوید ﴿۳۵﴾

وَاِذَا رَاَ الْاٰلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنۡ يَّتَّخِذُوْكَ اِلٰهًا مِّمَّنۡ هُمْ يَرْثُوْنَ
و هنگامی که ببینند تو را کسانی که کفر ورزیدند نمی گیرند تو را مگر به ریشخند و گویند

اِهٰذَا الَّذِيۡ يَدْعُكَ اِلٰهَتُكُمْ وَهُمْ يَدْعُكَ اِلٰهًا مِّمَّنۡ هُمْ يَرْثُوْنَ
ایا این است آن کسی که یاد می کند الهه ای را که الهای شما را در حالی که نازل به یاد **الله** مهر گستر

هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۳۶ خُلِقَ الْاِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَآوِرِکُمۡ
خود کافرند ۳۶ آفریده شده است انسان از شتاب به زودی می نمایم به شما

ءَاٰتٰیۡکَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْا بِهٖ ۝۳۷ وَیَسْأَلُوْکَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ
نشانه های خود را پس به شتاب نخواهد از من ۳۷ و می گویند کی می رسد این وعده

اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۳۸ لَوْ یَعْلَمُ الَّذِيْنَ کَفَرُوْا حِیْنَ
اگر هستید شما راستگویان ۳۸ اگر می دانستند کسانی که کافر شدند وقتی که

لَا یَكْفُرُوْنَ عَنْ وُجُوْهِہُمۡ اَلنَّارُ وَلَا عَنْ ظُھُوْرِهِمْ وَلَا
با زنی تواند داشت از روی های خود آتش را و نه از پشت های خود و نه

هُمْ یُنْصَرُوْنَ ۝۳۹ بَلۡ تَأْتِیْہِمۡ بَغْثَۃٌ فَبَہَمَۃٍ فَبَلَّیۡ
ایشان یاری داده می شوند عذاب را به شتاب نمی خواستند ۳۹ بلکه می آید به ایشان ناگهانی پس مبهوت گردانیدن را پس

یَسْتَطِیْعُوْنَ رَدَّہَا وَلَا هُمْ یُنْظَرُوْنَ ۝۴۰ وَلَقَدْ اَسْتَهْزِئُ
نخواهند توانست برگرداندن آن را و نه ایشان مهلت داده شوند ۴۰ و هر آینه ریشخند شدند

رُسُلًا مِّنۡ قَبْلِکَ فَحَاقَ بِالَّذِیْنَ سَخِرُوْا مِنْہُمْ مَّا کَانُوْا یُہْکَمُ
به پیامبرانی پیش از تو سرافکند فرار گرفت کسانی را که سخره کردند آنان ایامبران را آنچه که بدین

یَسْتَهْزِئُوْنَ ۝۴۱ قُلۡ مِّنۡ یَّکْفُرُوْکُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ مِنْ
ریشخند می کردند عذاب الهی ۴۱ بگو چه کسی نگاه می دارد شما را در شب و روز از

اَلرَّحْمٰنِ ۝۴۲ بَلۡ هُمْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّہِمۡ مُّعْرِضُوْنَ ۝۴۳ اَمْ
بزرگوار **الله** مهر گستر **الله** بلکه آنان از یاد پروردگار خود رو گردان اند ۴۲ یا اینکه

هُمْ اِلٰهٌ مِّنۡ دُوْنِہٖ لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ نَصْرَ
برای آنان الهه ای است که باز می دارند ایشان را در برابر ما؟ نمی توانند یاری دادن

اَنْفُسِہِمۡ وَلَا هُمْ مِّنَّا یُصْحَبُوْنَ ۝۴۴ بَلۡ مَنَعْنَا ہٰٓؤُلَآءَ
خود را و نه ایشان از جانب ما همراهی شوند ۴۴ بلکه برخوردار کردیم ایشان را

وَعَابَاۡہُمْ حَقَّ طٰلٍ عَلَیْہِمُ الْعُمُرُ ۝۴۵ اَفَلَا یَرَوْنَ اَنَّا نٰتٰی
و پدران شان را تا که دراز شد بر ایشان عمرشان آیا نمی بینند که ما احک می کنیم

اَلْاَرْضَ نَنْقُصُہَا مِنْ اَطْرَافِہَا ۝۴۶ اَفَہُمْ اَفْکٰرُ
زمین را که می کاهشیم آن را از پیرامون آن؟ آیا باز هم آنان غلبه کنندگان اند؟ ۴۶

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِنَّمَا
 بگو جز این نیست که بیم من دهم شما را به این وحی و نمی شنود کرها فراخواندن را چون
 مَا يُنذِرُونَ ﴿۱۰﴾ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ
 بیم دانه شوند و اگر برسد به آنان دمی از عذاب پروردگار تو
 لَيَقُولُنَّ يَنْوِيلُنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۱۱﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ
 هر آینه گویند ای وای بر ما همانا بودیم ما ستمکاران و می نهیم ترازوهای
 الْقِسْطَ لِيَوْمٍ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ
 دادگری را در روز رستاخیز پس ستم نخواهد شد بر هیچ کسی چیزی و اگر باشد
 مِنْكَالِ حَبْكَ مِنْ خَرْدَلٍ أَنُحْثَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَكِيمِينَ
 هموزن دانه ای از خردل بیاریم آن را و کافی است که ما حسابرس باشیم
 ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا
 و هر آینه دادیم به موسی و هارون کتاب جداکننده حق را باطل را درخانی که روشنائی و پند است
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنْ
 برای پرهیزکاران آنان که می ترسند از پروردگار خود در پنهانی و ایشان از
 السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿۱۴﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 رستاخیز ترسانان اند و این پندی مبارک است که فرو فرستادیم آن را پس آیا شما آن را
 مُنْكَرُونَ ﴿۱۵﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا
 منکرید و هر آینه دادیم به ابراهیم راه یابی او را پیش از این و بودیم
 بِهِ عَالِمِينَ ﴿۱۶﴾ إِذْ قَالَ لِأَسِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
 به احوال او دانا آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خودش چیست این تندیس هایی که
 أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۱۷﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿۱۸﴾
 شما به آنها ملازم تعظیم اید گفتند یافتیم پدران خود را بر آنها پرستندگان
 قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۱۹﴾ قَالُوا
 گفت هر آینه بودید شما و پدران شما در گمراهی آشکار گفتند
 أَحِثْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿۲۰﴾ قَالَ بَلْ زَكَّيْنَا رَبَّ السَّمَوَاتِ
 آیا آورده ای برای ما سخن حق را یا تو از بازی کنندگانی؟ گفت نه بلکه پروردگار شما پروردگار آسمان ها
 وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ
 و زمین است آنکه پدید آورده است آنها را و من بر این [مطلب] از گواهی شاهدگانم
 ﴿۲۱﴾ وَتَأْتِيهِ لَآكِبِدَنَ أَصْلَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ ﴿۲۲﴾
 و سوخته به الله هر آینه چاره ای می کنم [در کار] پتان شما بعد از آنکه برگردید پشت کنان

فَجَعَلْنَاهُمْ جُذَاً إِلَّا كَبِيرًا مَّمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ
پس گردانید آنها را پاره پاره مگر بزرگ آنها را باشد که ایشان به سوی او برگردند

۵۸ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهِنَا إِنَّهُمْ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝
گفتند چه کسی کرده است این کار را یا اله های ما همانا او از ستمکاران است

قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝
گفتند شنیدیم جوانی را که یاد می کرد آنها را و به او می گویند به او ابراهیم گفتند بیاورید او را

عَلَىٰ آعَيْنَ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝
پیش روی مردم باشد که ایشان شهادت دهند که لوط حارایه بی یکرده است گفتند آیا تو کرده ای

هَذَا بِآلِهِنَا يَكَادُ يُزَاهِمُهُ ۝
این کار را با اله های ما ای ابراهیم؟ گفتند نه بلکه کرده است آن را این بزرگشان

هَذَا فَتَلَوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝
پس بپرسید از آنها اگر ایشان سخن می گویند پس رجوع کردند به

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۝
[عقل خود را به خود دادند] پس گفتند هر آینه شما ستمکارانید آنگاه و از گون شدند به

رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۝
سرهای خود [سرافکنده و مجاب شدند] گفتند هر آینه می دانی که اینها سخن نمی گویند گفت

أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا
آیا می پرستید به جز خدا چیزی را که نفع نمی رساند به شما چیزی را و نه

يَضُرُّكُمْ ۝
ضرر می رساند به شما؟ آف بر شما ای مردم و شما و برای آنچه می پرستید به جز خدا آفا

تَعْقِلُونَ ۝
خرد نمی ورزید؟ گفتند بپوزانید او را و یاری رسانید اله های خود را اگر می خواهید

فَاعْلَمِينَ ۝
کاری بکنید گفتیم ای آتش سرد شو و سالمانتر بر ابراهیم

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝
خواستند برای او نیرنگی را پس گردانیدیم ایشان را زیانمندترین مردم و نجات دادیم او

وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝
و لوط را به سوی سرزمینی که برکت نهادیم در آن برای جهانیان و وهبتا

لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۝
به او اسحق و یعقوب را افزون بر آن و همه را جعلتا صلیحین شایستگان

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
و گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که راهنمایی می کردند به فرمان ما و وحی کردیم به سوی ایشان آنچه را که
الْخَيْرَاتِ وَالْقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَاةَ الزَّكَاةَ وَكَانُوا لَنَا
بهترین کارها و برپاداشتن نماز و دادن زکات را و بودند برای ما
عَبِيدِينَ ﴿۷۳﴾ وَلَوْطَا عَائِنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَبَجَيْنَهُ مِنْ
پرستندگان اطمینان (۷۳) و لوط را دادیم حکمت و علم را و رها کردیم او را از
الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَى إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ
آبادی که می کردند کارهای پلید همانا آنان بودند مردمی بدکار
فَاسِقِينَ ﴿۷۴﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
ناظرمان (۷۴) و درآوردیم او را در رحمت خود و همانا او از شایستگان است
وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ
و ایذ کنایه نوح را چون ندا کرد پیش از آن پس ما پاسخ دادیم به او پس نجات دادیم او را
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۷۵﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ
و خانواده او را از آن اندوه بزرگ و یاری دادیم او را از آن مردمی
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
که تکذیب می کردند آیات ما را همانا آنان بودند مردمی بدکار پس غرق کردیم آنان را
أَجْمَعِينَ ﴿۷۶﴾ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَمْكُكَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ
همگی (۷۶) و داود کنایه داوود و سلیمان را چون حکم می کردند درباره آن کشاوران آنگاه که
نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿۷۷﴾
تبله چریده بودند در آن گوسفندان آن قوم و بودیم بر داوری کردن ایشان گواهان (۷۷)
فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا
پس فهمانیدیم احکام آن را به سلیمان و به هر یک دادیم حکمت و علم را و رام ساختیم
مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿۷۸﴾
به همراه داود کوه ها را که تسبیح می کردند و مرغان را (۷۸) و ما بودیم کنندگان این کارها
وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُخْصِتْكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ
و آموختیم به او ساختن لباس را برای شما تا خفایت کند شما را از [غیر] کارزارتان
فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿۸۰﴾ وَلَسُلَيْمَانَ الريحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ
پس آیا شما هستید شکر گزاران؟ (۸۰) و اسلم را باد را که می وزید به فرمان او
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿۸۱﴾
به سوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن و هستیم به هر چیزی دانایان (۸۱)

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا

و اولم کردیم از شیاطین آنانی را که در دریا فرو می شدند برای او و می کردند کاری

دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُم حَافِظِينَ ﴿۸۲﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ

جز آن و بودیم ایشان را نگهدارندگان و ایاد کن ایوب را چون

نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسِيئٌ ضَرْبًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۸۳﴾

ندا کرد پروردگار خود را که همانا مرا رسیده است رنج و تو مهربان ترین مهربانانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَتَيْنَهُ أَهْلَهُ

پس پاسخ دادیم به او پس برطرف ساختیم آنچه با او بود از رنج و دادیم به او اهل او

وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّ عِندِنَا وَزَكَرَى لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۴﴾

و مانند آنها را با ایشان از روی رحمت از جانب ما و پندی برای عیالت کنندگان

وَلِإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ

و ایاد کن اسماعیل و ادريس و ذو الکفل را که همه ایشان از شکیبایان بودند

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

و داخل کردیم ایشان را در رحمت خود همانا ایشان از شایستگان بودند

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

و ایاد کن صاحب ماهی ایضاً را چون برفت خشمناک پس گمان برد که تنگ نمی گیریم بر وی

فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن يَلَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي

پس ندا کرد در تاریکی ها به اینکه نیست الهی به جز تو پاکی تو همانا من

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۶﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

بودم از ستمکاران پس پاسخ دادیم به او و نجات دادیم او را

مِنَ الْعَمَىٰ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ مُُّؤْمِنِينَ ﴿۸۷﴾ وَزَكَرَىٰ

از اندوه و این چنین نجات می دهیم مؤمنان را و ایاد کن از گریه را

إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

چون ندا کرد پروردگار خود را ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو بهترین وارثانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ

پس پاسخ دادیم به او و عطا کردیم به او یحیی را و شایسته گردانیدیم

لَهُ زَوْجَةً إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۸۸﴾ وَكَانُوا يُسْكِرُونَ

برای او همسر را همانا آنان می شادماندند در کارهای نیک

وَيَدْعُونَكَ رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿۸۹﴾

و می خوانند ما را از روی امید و بیم و بودند برای ما فروزان

وَالَّذِي أَحْصَيْنَتْ فَزَحَهَا فَفَقَحْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا
وایندگرا آن را که نگه داشت شرمگاه خود را پس دمیدیم در آن زن روح خود را

وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
و گردانیدیم او را و پسرش را نشانه ای برای جهانیان همانا این است

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
ایین شما ایینی یگانه و من پروردگار شما پس پرستش کنید مرا

وَنَقُطِعْ رَأْسَهُمْ أَتْرَهُمْ يَعْنِهِمْ كُلُّ إِلَهِنَا رَجُوعٌ
و پاره پاره کردیم کار خود را در بین خود همه به سوی ما رجوع کنندگان اند

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ
پس هر که کند چیزی از عمل های پسندیده در حالی که او مؤمن باشد پس ناسیاسی نباشد

لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُمْ كَاتِبُونَ ﴿٩٣﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ
برای کوشش او و همانا ما آن را برای او نویسنده ایم و ممنوع است بر اهلا آبادی ای که

أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٤﴾ حَقٌّ إِذَا فُتِحَتْ
ما آنها را هلاک کرده ایم که به نیاید گردند قطعاً آنان تا وقتی که گشوده شود

يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٥﴾
ایضا یا جوج و ما جوج و آنان از هر بلندی می شتابند

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
و نزدیک است آن وعده حق پس ناگاه این است که خیره گردد چشم های آنان که

كَفَرُوا يَنْوَلُّنَا قَدْ كُنَّا فِي عَفْوَ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
کفر ورزیدند ای وای بر ما هر آینه بودیم ما در بی خبری از این احال بلکه بودیم

ظَالِمِينَ ﴿٩٦﴾ إِنَّا نَكُفِّرُكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
ستمکاران همانا شما و آنچه می پرستید به جز

اللَّهُ حَسْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٧﴾ لَوْ كَانَتْ
الله هیثم دوزخ هستید شما در آن وارد شوندگان اید اگر می بودند

هَزُولًا إِلَهَ حَقِيقًا وَارِدُ أَنْ دُورًا نَمِي شَدِيدًا وَهَمَّ عِندَنَا
اینان الهه حقیقی وارد آن دور نمی شد و همه عین در آن جاویدان

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿٩٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
برای آنهاست در آنجا ناله ای دردناک و آنان در آنجا نمی شنوند همانا آنان که

سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿٩٩﴾
پیش گرفت برای ایشان از طرف ما پاداش نیکوتری آنها از آن دور شدگان اند

لَا يَسْمَعُونَ حَیْسَهَا وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
نمی شنوند آوای آن را و ایشان در آنچه بخواهد دل هایشان

خَالِدُونَ ﴿۱۰۲﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ
جاودانه اند غمگین نمی کند ایشان را آن هراس بزرگ تر و پیشوا آنها می آید

الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
فرشتگان (او گویند) این همان روز شماست که وعده داده شده بودید

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكَتُوبِ كَمَا
روزی که بیچالیم آسمان را مانند پیچیدن طومار است برای نوشته ها همان گونه که

بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعِندَ عَلَيْنَا إِمَّا نُكَفِّرُهُ
آغاز کردیم ما آفرینش نخست را بار برمی گردانیم آن را و عهده ای است بر ما که بزرگواران را

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
و هر آینه نوشته ایم در زبور بعد از تورات که همانا زمین را

رِثْنَا عِبَادِي الصَّالِحِينَ ﴿۱۰۵﴾ إِنَّا فِي هَذَا لَبَلَاغٌ
به ارث می برند بندگان شایسته من همانا در این پیامی رساست

لِقَوْمٍ عَصِيَيْنَ ﴿۱۰۶﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
برای گروهی که پرستنده اند و نافرستادیم تو را مگر رحمتی برای جهانیان

قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ
بگو جز این نیست که وحی شده است به سوی من که اله شما الهی است یگانه

فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۰۸﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ عَدَّوْا
پس آیا شما فرمان برداران هستید؟ پس اگر اعراض کنید پس بگو آگاه کردم شما را

عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿۱۰۹﴾
پس یکسان و نمی دانم که آیا نزدیک است یا دور آنچه وعده داده شده است

إِنَّهُمْ يَعْلَمُونَ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
همانا او می داند گفتار بلند را و می داند آنچه را که پنهان می دارید

وَلِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُمْ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنَعَ إِلَيْنَا جِئْنِ ﴿۱۱۱﴾ قُلْ
و نمی دانم شاید این [تاخیر عذاب] آزمایشی است برای شما و برخورداری است تا هنگامی گفت ایما

رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿۱۱۲﴾
ای خداوند بزرگوار حوری کن به حق از میان ما و پروردگار ما که مهربانتر است که برای خواسته می شود از تو بر آنچه وصف می کنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام الله مهربان گستر مهربان

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ رَزْقَ اللَّهِ شَتَّى
ای مردم پروا کنید از پروردگار خود همانا رزق الله چندی است

عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرْوِيهَا تَدْمَلُهُ كُلُّ مُرْسَعَةٍ عَمَّا
دوری که بیدار را عاقل می شود هر رسی که در حال شیردانی است از

أَرْضَعَتْ ۖ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ
مظنی که شیرش می دهد و بپسازد هر ایوان حامله ای و بینی مردم را

سُكَّرَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَّرَىٰ ۖ وَلَئِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ
م در حالی که بیستد این است بکنه عذاب الله سخت است

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِعِلْمٍ وَسَمِيعٍ كُلُّ
و مردم کسی است که چون و چوای کند در باره الله بنوی هیچ ندانی و پیروی می کند هر

شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۖ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ
سطل مرگسی را نوشته شده است بروی که همانا کسی که دوستی کند با او پس همانا گمراه می کند و را

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي
و ده می نماید وی را به سوی عذاب آتشی شعله ور ای مردم اگر هستید در

رَبِّ مِّنَ الْعَفْ ۖ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَرٍ ثُمَّ
مردی از رفته نفس از جانی پس هر آینه ما آفریدیم شما را از خاک سپس از قطره می پس

مِّن عُلُقُ ۖ ثُمَّ مِّن مَّصْفُ ۖ ثُمَّ مِّن مَّخْلَقٍ ۖ وَغَيْرِ مَخْلَقٍ ۖ لَّيْسَ لَكُم
از خون پس از پاره گوشتی خوب داده و غیر خوب داده تا واضح سازیم برای شما

وَنُفْرٌ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ ۚ إِنَّ أَحَدًا مِّنكُمْ
و فرزند می رسد در رحم ای را که خواهیم تا وقت می پس بیرون می آوریم شما را از رحم خوب

طِفْلًا ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ
کودکی پس آنوقت می گشاید تا بزرگ شود به کمال رشد خود و برخی از شما کسی است که وفات می یابد

وَمِنْكُمْ مَّن يَرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن
و برخی از شما کسی است که بازگردانیده می شود به بدترین عمر تا بماند

نَعْدٍ ۖ عِلْمٌ شَتَّىٰ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا
بعد از دانستن چندی را و می بینی زمین را خشک و خاموش پس چون فرود آوریم بر آن

الْمَاءَ أَهْزَتْ وَرَبَّتْ وَانْبَسَتْ مِن كُلِّ رَوْحٍ ۖ
آب را می جدد و بر می آید و می درویند از هر روح که شاداب دل انگیز

درج ۲۲

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُتَّقِ وَأَنَّهُ يُمْحِي الْمَوْتَ وَأَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لیجی به سبب آن که همکاران و همکاران حق تصور و سبب آنکه او را در دست می کند مرد کل را و است که او هر چیزی به دست

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي

و ای که رستخیز ابدی است هیچ نزدیکی در **الله** برمی انگیزد کسی را که در

الْقُبُورِ ۖ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي آلِهَةٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى

قمر هابند ۶ ولا مردم کسی سب که چوین و جیر می کند در باره **هـ** بلبلان هیچ نفسی و ندون هیچ رهنمودی

وَلَا يَكْتَسِبُ مُنِيرٌ ۞ ثَانِي عَطْفِهِ ۞ لِيُصَلَّ ۞ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي

روسیوں سے جنگ کرنا روس پر حملہ پہنوں جوہر " روسیوں نے کہا کہ گھرہ کہ (مردم) اور

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ أَشَدُّ حَرًّا
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ الْحَرِيقِ

٩

ذَلِكَ

دین و سوسی و می جنتیم به او در روز مناجات عذاب اس سوران

بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظُلْمٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ وَمِنَ النَّاسِ

به آن سبب است که پس از مشاهده بت تپالی و اینکه آن

مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ

کسی لک کہ ہدیگی میں کہ لہ

فَنُفِثَ أَقْلَبَ عَلَى وَجْهِهِ حَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ

مصبی دیگر کس می شود

الْحُسْرَانُ الْمَيِّتُ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُ

اشکار است و اما من جواب دهم که

وَمَا لَا يَنْفَعُهُ^٤ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٣﴾ يَدْعُوا لَمَنْ

نه سود می دهد او را

خَزَرُهُ أَقْرَبُ مِنْ نَمْعِهِ لِبَشِ الْمَوْتِ وَلِبَشِ الْعَشْرِ ﴿١٣﴾

سورہ بقرہ ۱۰۱

نَ اللَّهُ يَذِیْلُ الَّذِينَ ءَامَسُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ حَسَنَاتٍ

پندیں پندوں کی بات کہ ہماری بات

تَجَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

بِرَّكَاتٍ كَثِيرَةٍ وَبِأَعْيُنِنَا
 ۝ وَبَارِكُوا فِي كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ تَقُومُونَ
 ۝ وَبَارِكُوا فِي الْغُصْنِ وَابْنِ
 ۝ وَبَارِكُوا فِي كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ تَقُومُونَ
 ۝ وَبَارِكُوا فِي الْغُصْنِ وَابْنِ
 ۝ وَبَارِكُوا فِي كُلِّ صَلَاةٍ حِينَ تَقُومُونَ
 ۝ وَبَارِكُوا فِي الْغُصْنِ وَابْنِ

طُرُّهُ أَنْ لَنْ نَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلَمَمَدَدَ نَسَبَ إِلَى

[illegible]

لِسَّمَاءٍ ثُمَّ لِنُقْطَةٍ فَلِسَطَةٍ هَلْ بُذِعَ كَذِبٌ مَا نَعُظُ

میں نے اپنے آپ کو بے اختیار ہر طرف سے گھیر لیا۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يُبَيِّنُ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنِ يُرِيدُ

و این چنین فرود می آوریم آن را آیاتی روشن و آیه که راه می نماید هر که را که خواهد

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ وَالصَّالِحِينَ

همانا آنانی که ایمان آورده و آنانی که یهودی شدند و صالحین و صالحین

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بَيْنَهُمْ

و مجوس و آنانی که شرک ورزیدند همانا الله در میان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

در روز قیامت رسا و آگاه است همانا الله بر هر چیزی گواه است

يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

سجده می کند برای او هر که در آسمان ها و هر که در زمین است و آفتاب و ماه

وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالْحِجَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ

و ستارگان و کوه ها و درختان و حشرات و بسیاری و کثیری از مردم

وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ

و بسیاری از اهل آسمان کسی است بر او عذاب و هر که خواهد که الله بخواهد

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

همانا الله می کند آنچه را که خواهد

أَخْصَصُوا

در روز قیامت

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ

بریده شده است برای آنان قطع شد

ثِيَابٌ مِّنْ تَارٍ يُصَبُّ

پوشیده شده است بر روی آنان از آتشی که ریخته می شود

مِنْ قَوْقٍ رُّعُوسِهِمُ الْخَمِيمُ

از بالای سرهایشان آب خوراک

وَلِلْجُلُودِ وَلَهُمْ مَقْعٌ مِّنْ حَديدٍ

و پوست ها و برای آنان است گدازه آهن

أَلْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ عَمِرٍ أَعِيدُوا فِيهَا وَدُقُوا عَذَابُ الْحَرِيقِ

آیا بیرون می آیند از آن آتشی که برپا شده است و در آن آتشی که ریخته می شود

إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

همانا الله داخل می گرداند آنانی که ایمان آورده اند و کرده اند کارهای نیک

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْكُونَ فِيهَا مِنْ

در باغ هایی که جاری می باشد بر روی رودها جاری می شود در آنجا

أَمْكَورٍ مِنْ دَهَبٍ وَلَوْثُوا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ

دسته های از طلا و مروارید و پوشاک ایشان در آنجا ابریشم است

سوره الحج ۲۲

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
و رهمود سود به گفتار پاک و راهمادی شود به راه الله / سوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالسَّبِيلِ هَٰذَا
همانا آنان که کافر شدند و باز می دارند از راه الله و مسند

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلَنَهُ لِلنَّاسِ سُوءَ الْعَذَابِ فِيهِ وَالْبَاطِلُ
الحرام که قرار داده ایم آن را برای مردم یکسان است چه عذاب در آن و چه بطلان

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَامٍ يُظْلَمُ تُدْفَعُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
و هر که بخواند در آن به سبب استم می چشاید به او از عذاب خداوند / در دماغ

وَأَنَّا لَا نَبْرَأُكَ إِلَّا بَرَهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرَفَ فِي
و بد کن برگه که آماده کردیم برای ابراهیم حای خانه کعبه را که سربک مگردان / با من

شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي لِلْعَالَمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكْعَ
هیچ چیزی و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و قیام کنندگان و رکوع کنندگان

الشُّجُورِ وَأَدْنَىٰ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ
سجده گزار و بد نزدیک در میان مردم برای حج که بیاید پیش تو بر پاگان و بر

كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيكَ مِنْ كُلِّ مَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا
هر سر لاغری که می آید از هر جهت عمیق تا شاهد باشند

مَنْعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ
ممنوعند از آن که برای ایشان است و یاد کنند نام الله در روزهای معلوم

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
بر آنچه روزی ایشان کرده است از دام های بسته پس بخورید از آنها و اطعید

الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا
در مانده نیازمند سپس باید بپردازند التذکی خود را و وفا کنند

نَدْوَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَٰلِكَ وَمَنْ
به بدرهای خود و طواف کند آن خانه دیرین را چنین است آنکه حج و هر که

يَعْتَمِرَ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ حَرٌّ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلَتْ
بزرگ بشمارد حرمت های الله پس بر بهر است برای او مرد بر او نگذاشت و حلال گردانید همه است

لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا بَتَلْتُمْ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا
رای شما چهارپایان مگر آنچه حواش می شود بر شما تحریم آن پس بپرهیزید

الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الرُّورِ
بندی بنان و بپرهیزید سخن سحر ناراست

حُفَاءَ **لَهُ** غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ **بِاللَّهِ** فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ

در حالی که حاکم بر وی اله باشد نه شرک به او و کسی که شرک ورزید به اله پس گویا بیهوده است

السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ

آسمان و می برد او یا پرندگان یا برباب می کند و در جای درستی

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظِمِ **شَعِيرَةَ اللَّهِ** فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

همین است و هر که بزرگ بداند شعائر را پس همانا این از تقوای دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَعٌ إِنْ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ جَحِلَهَا إِلَى الْيَمِّ

برای شما در آنها سودهایی است و زمانی تعیین می شود پس درنگد بیهوده به سوی خاکی

الْعَبِيقِ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا لِيَذْكُرُوا **أَسْمَ اللَّهِ**

دیرین و برای هر قومی قرار داده ایم آیین عبادتی را تا یاد کنند نام

اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ نِعْمَةٍ الْآتِكِرِ فَالْيَهُكُ إِلَهُ وَجِدَ

اله بر آنچه از نعمت روزی است کرده است تا نام های به ریش پس اله شما الهی بگفته است

فَلَهُ اسْلِمُوا وَيُشِرِ الْمُحْسِنِينَ **الَّذِينَ إِذَا ذَكَرَ **اللَّهُ** وَجِلَّتْ**

پس برای او در برابر ما سجد و سزده شد و دروس آسانی که چون یاد کرده بود اله می ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَنَحَا

درهای سال و شکیبایند بر آنچه برسد به سال و نیمی که بر می آورند نماز را و آنچه

رَزَقَهُمْ يُقِيمُونَ **وَالَّذِينَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنَ شَعَائِرِ**

قرار داده ایم برای شما و برای انبیا و معجزات قرار دادیم آنها را برای شما از شعائر

اللَّهُ لَكُمْ فِيهَا حَبِيرٌ فَادْكُرُوا **أَسْمَ اللَّهِ** عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِلَّتْ

اله برای شما در آنها چیزی است پس یاد کنید نام اله بر آنها و در حالی که بر می آورند پس چون این را می بینند

جَوْبَهَا فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَهُ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا

پهلوهای آنها پس بخورید از آن و اطاعت کنید امر او و خواسته را بدین گونه نام نموده ایم آنها جهت این را

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ **لَنْ يَأَالَ اللَّهُ** لُحُومَهَا وَلَا دِمَافَهَا

برای شما تا شما شکر بکنید هرگز نمی رسد به اله گوشت های آنها و نه خون های آنها

وَلَكِنْ يَنَالُهُ النُّفُوسُ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لِيُشْكِرُوا

و لیکن می رسد به او تقوای شما این چنین نام گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگ بدانند

اللَّهُ عَلَى مَا هَدَيْنَاكُمْ وَيُشِرِ الْمُحْسِنِينَ **إِنَّ **اللَّهِ****

اله بر آنچه هدایت کردیم شما را و سزده شد به شما و سزده شد به شما

يُذْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ **اللَّهِ** لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَمُورٍ

دفع می کند از آن که ایمان آورده اند همان اله دوست نمی دارد هر حیالکار و پنهان را

سوره
حج
۲۲

أَدِينَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنفُسِهِمْ طَلِبُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ

مقدور لانه خداوند است به آنس که با نفس خود می کشد نه این سبب که نفس به نفس می کشد و همانا الله به یاری سب

لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِينِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ

موراست آنان که بیرون رانده شدند از دین های سب به ناحق و بیهوده

يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِمَتْ

می گوید پروردگار ما الله سب و اگر بجای دفع کردن الله مردمی را بر بعضی ایستاد و بیکدیگر هر آینه ویران می شد

صَوْمِعُ وَيَبِعُ وَصَلَاتٍ وَمَسْجِدٍ يُذَكِّرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ

بهر های ایستادن و کسب های مسجس و کسب های مسجدین و مسجد های مسلمانی که یاد کرده می شود در آنها اسم الله

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

بسیار و هر چه یاری می کند الله کسی که یاری می کند انی، لور همانا الله قوی توانای

عَزِيزٌ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

پروردگار است آنانی که اگر توانایی دهیم ایشان را در زمین برپا دارند

وَأَتَوْا الرِّكَوَةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ

و بنهاد رکعت را و فرمان دهد به کار نیک و باز دارند از کار ناپسند

وَاللَّهُ عَنِقَبَةُ الْأُمُورِ وَإِنْ بُكِدْتُكَ فَقَدْ كَذَبْتَ

و بری الله سب سرانجام کارها و اگر تکذیب کند تو هر چه تکذیب کرده است

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ

پیش از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و یسریل شان را و قوم ابراهیم و قوم لوط

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ

و اهالی مدین قوم مدین و تکذیب شد موسی پس مهلت دادم به کافران پس

أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ فَكَانَ مِنْ قَرِيبٍ

گرفتم آنان را پس چگونه بود کفر من پس چه شد از نزدیکی

أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فِيهَا حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

هلاک کردیم آنرا را در حالی که ظالم بود در آنجا کاهن و در درجه سب

وَبَيْنَ مَعْطَلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

و بی جاگی و هائده و کاهی مسجد یا کج کار شده آیا نگشتند در زمین

فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آدَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا

پس باشد برای آنان دل هایی که در اندک یا گوش هایی که بشنود یا پایا، حقیقت این است که

لَا تَنْصَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

نایب نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه ها است

لَا تَنْصَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

نایب نمی شوند چشم ها بلکه نابینا می شوند دل هایی که در سینه ها است

وَسْتَغْفِرُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلَفَ **اللَّهُ** وَعْدُهُ وَلَيْكَ يَوْمًا

و می خواهند به شتاب از تو عذاب را و هرگز خلاف نمی کند **الله** وعده خود را و همانا یک روز

عِنْدَ رَبِّكَ **كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ** ﴿۱۷﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ

نزد **پروردگار تو** مانند هزار سال است از آنچه شما برمی شمارید ﴿۱۷﴾ و چه بسا از

قَرِيبٍ أَمَلْتُمْ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذَتْهَا وَلَئِكَ الْمَصِيرُ

لبی که مهلت ظم به اهل آن در حالی که آنها ستمکار بودند پس گرفتیم آنها را و به سوی من است بازگشت (هر کس)

﴿۱۸﴾ قُلْ يَكَايَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۱۹﴾ فَأَلْذِيقْ

﴿۱۸﴾ بگو ای مردم جزاین نیست که من برای شما بیم دهنده ام آشکارم ﴿۱۹﴾ پس لذتی که

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۲۰﴾

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته برای ایشان آمرزش و روزی ارجمندی است ﴿۲۰﴾

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

و آنانی که می کوشند در ابطال آیات ما درحالی که (به پنداشتن) عاجز کنندگان (ماستند) آنان دوزخ اند

﴿۲۱﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِنَّا نَمُوتُ

و نفرستادیم پیش از تو هیچ رسولی را و نه هیچ نبی ای را مگر چون از تو کرد

أَلْفَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ **اللَّهُ** مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ

افکند شیطان در آرزوی او اعلی را پس رائل می گرداند **الله** آنچه را می افکند شیطان

ثُمَّ يُخَوِّدُكُمْ **اللَّهُ** ءَايَاتِهِ **وَاللَّهُ** عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲﴾ لِيَجْعَلَ

پس استوار می دارد **الله** آیات خود را و **الله** دانای ستیجه کار است ﴿۲۲﴾ تا بگرداند

مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ

آنچه القا می کند شیطان آزمایی برای آنان که در دل هایشان مرض است و برای آنان که سخت است

قُلُوبُهُمْ وَلَئِكَ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۲۳﴾ وَلِيَعْلَمَ

دل هایشان و همانا ستمکاران در ستیزه ای دُور اند ﴿۲۳﴾ و تا بفانند

الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ

آنان که داده شده است به ایشان دانش که همانا این (وحی) حق است از طرف **پروردگار تو** پس ایمان آورند به آن

فَتُخَيِّتَ لَهُمْ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ **اللَّهُ** لَهَادٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ

پس فروتن کند برای آن دل هایشان و همانا **الله** هدایت کننده است آنانی را که ایمان آورده اند به راهی

مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۴﴾ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيقٍ مِنْهُ حَقٌّ

راست ﴿۲۴﴾ و همیشه باشند کسانی که کافر شدند در تردیدی از این تا وقتی که

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿۲۵﴾

بیاید برای ایشان رستاخیز ناگهانی یا بیاید برای ایشان عذاب روزی نزارنده (که خبری درگ نیست) ﴿۲۵﴾

الْمَلَأْتُ يَوْمَئِذٍ بَلَدًا **اللَّهُ** **يَحْكُمُ** **بَيْنَهُمْ** **فَالَّذِينَ آمَنُوا**
 فرمانروایی در آن روز **از آن است** حکم می کند میان ایشان پس آنان که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا**
 و کردند کارهای شایسته در باغ های پرست باشند **و آنان که کافر شدند**

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ
 و دروغ شمرند آیات ما را پس آنان برای ایشان عذابی خوار کننده است

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
 و آنان که هجرت کردند در راه **اللَّهُ** سپس کشته شدند یا مردند

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَلَا يَمَسُّهُمُ اللَّهُ
 هر آینه روزی دهد به ایشان **اللَّهُ** روزی نیکویی را و همانا **اللَّهُ** اوست بهترین

الرِّزْقِ لَيَدْخُلَنَّهُمْ لَيَخْلَنَّهُمْ **مُدْخَلًا** **يَرْضَوْنَهُ** **وَلَا يَمَسُّهُمُ**
 روزی دهندگان هر آینه داخل گرداند ایشان را به جایی که پسند کنند آن را و همانا

اللَّهُ **لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ** **وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ**
اللَّهُ دانای **اللَّهُ** چنین است [حکم ران] و کسی که کیفر کند به مانند

مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ يُفَىٰ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَهُ اللَّهُ **إِنْ كُنَّا**
 آنچه کیفر داده اند او را و پس از آن ستم کنند بر او هر آینه یاری دهد او را **اللَّهُ** همانا **اللَّهُ**

لَعَفُوْهُ غَفُوْرٌ **ذَٰلِكَ** **بِأَنَّ** **اللَّهُ** **يُؤَلِّجُ النَّيْلَ فِي**
 درگذراند امروزگار است **این به سبب آن است** که همانا **اللَّهُ** داخل می کند شب را در

النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي النَّيْلِ وَأَنَّ **اللَّهُ** **سَمِيعٌ بَصِيرٌ**
 روز و داخل می کند روز را در شب و همانا **اللَّهُ** شنوای بیناست

ذَٰلِكَ **بِأَنَّ** **اللَّهُ** **هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ** **مَا يَدْعُونَ مِنْ**
دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ **وَأَنَّ** **اللَّهُ** **هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ**
اللَّهُ این به سبب آن است که همانا همان حق است و همانا آنچه را که می خوانند جز او همان باطل است و همانا **اللَّهُ** آن بلندمرتبه بزرگ است

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا مِنْ سَمَاءٍ مَّاءً فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ
 آیا ندیده ای که همانا **اللَّهُ** فرود آورده است از آسمان آب را پس می گردد زمین

مُخَضَّرَةٌ **إِنَّ** **اللَّهُ** **لَطِيفٌ خَبِيرٌ** **لَهُمْ** **مَا فِي السَّمَاوَاتِ**
 سرسبز همانا **اللَّهُ** نازک بین آگاه است برای اوست آنچه در آسمان ها

وَمَا فِي الْأَرْضِ **وَأَنَّ** **اللَّهُ** **لَهُمْ** **الْفَوْزُ الْحَكِيمُ**
 و آنچه در زمین است و همانا **اللَّهُ** همان بی نیاز ستوده است

الَّذِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ سَحَرًا لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَاحِ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
 ایاندرهائی که همانا **الله** مسخر کرده است برای شما آنچه در زمین است و کشتی ها را که می روند در دریا
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
 به فرمان او و نگه می دارد آسمان را از آنکه بیفتد بر زمین مگر به حکم او همانا
اللَّهُ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ **وَهُوَ** **الَّذِي أَنْزَلَ**
اللَّهُ به مردم مهربور مهربان است **وَهُوَ** آنکه **الَّذِي أَنْزَلَ** زنده کرده شما را
ثُمَّ يُبَيِّنُكُمْ ثُمَّ يُخَيِّمُكُمْ **إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ**
 پس می میراند شما را باز زنده می کند شما را همانا **إِنَّ الْإِنْسَانَ** پس ناسپاس است
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْشَأَ هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنْزِعُ عَنْكَ
 برای هر امتی مقرر کرده ایم یک راه بندگی را که ایشان بدان می پردازند پس نباید که کشمکش کنند با تو
فِي الْأَمْرِ وَأَدْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلى هُدًى مُسْتَقِيمٍ
 در کار (دین) و دعوت کن به سوی **رَبِّكَ** **إِنَّكَ** لَعَلى **هُدًى مُسْتَقِيمٍ** راستی
وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ **اللَّهُ**
 و اگر چون و چرا کنند با تو پس بگو **اللَّهُ** داناست به آنچه می کنید **اللَّهُ** داور می کند
يَتَبَخَّصُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
 در میان شما در روز رستاخیز در آنچه که در آن اختلاف می کردید
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
 آیا ندانستهای که همانا **الله** می داند آنچه را در آسمان و زمین است همانا این (همه) نیت است
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ **وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ**
 در کتابی همانا این (همه) بر **اللَّهُ** آسان است **وَيَعْبُدُونَ** به جز
اللَّهُ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
اللَّهُ چیزی را که فرود نرفته است برای آنان چیزی را و چیزی را که نیست برای آنان به آن دانشی نیست برای ستمکاران
مِنْ نَصِيرٍ **وَإِذَا تَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيَّنَّتْ نَعْرِفُ فِي**
 یابوری و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما درحالی که روشن است می شناسی (خواهی دید) در
وَجُورِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ مَكَادُونَ يَسْطُونَ
 روی های کسانی که کفر ورزیدند ناخوش آیندی را نزدیک است که آنان حمله کنند
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ
 بر کسانی که می خوانند بر ایشان آیات ما را بگو آیا خیر دهم شما را به بدتر از
ذَلِكَ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَنْشَأُ الْمَصِيرُ
 این (ان) آتش است که وعده کرده آن را **اللَّهُ** برای کسانی که کفر ورزیدند و بد بازگشتگاهی است (ان)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ

ای مردمان زده شده است مثلی پس بشنوید آن را همان آنان را که

مَدْعُوتُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُمْ

فرا می خوانید به جز الله هرگز نمی آفریند مگس را و اگرچه جمع شوند برای آن اکثرا

وَإِنْ يَسْتَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِيدُونَ مِنْهُ ضَعُفٌ

و اگر برآید از ایشان مگس چیزی را باز نمی ستاند آن را از او چه ناتوان اند

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٣٣﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ

آن خواهند از غیر الله و آن خواسته شده به جای الله ارج نهادند الله را سزاوار ارجمندی اش همانا

اللَّهُ لَقَوِيَ عَزِيزٌ ﴿٣٤﴾ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ

الله توانای پیرومند است الله بر می گرزد از فرشتگان

رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٣٥﴾ يَعْلَمُ

فرستادگانی را و از اعیان همانا الله شنوای بیناست می داند

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٦﴾

آنچه را پیش روی ایشان است و آنچه را پس ایشان است و به سوی الله بازگردانده می شود همه کارها

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید رکوع کنید و سجده کنید و بندگی نمایید

رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾

پروردگار خود را و بکنید کار نیکو را باشد که شما رستگار شوید

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ

و کوشش کنید در راه الله کوششی که شایسته اوست او برگزید شما را و قرار نداد

عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ هُوَ سَمَّاكُمْ

بر شما در اکارا دین هیچ تنگایی نیروی کنید این پدران ابراهیم را او نامید شما را

الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ

مسلمان پیش از این و در این اقران تا باشد این پیامبر گواه بر شما

وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

و باشید شما گواهان بر مردم پس برپا دارید نماز را و بپردازید زکات را

واعتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٣٨﴾

و چنگ زنید به الله اوست سرپرست شما پس نیکو سرپرستی و نیکو یابوری است

سجده
ست